

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	M#2-S2-AiR-AP-110
	studia niestacjonarne:	M#2-S2-AiR-AP-110
Nazwa przedmiotu	Identyfikacja obiektów sterowania	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Plant identification	
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Automatyka i Robotyka
Poziom kształcenia	II stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Zakres	Automatyka Przemysłowa
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Automatyki i Robotyki
Koordynator przedmiotu	dr hab. inż. Leszek Cedro, prof. PŚk
Zatwierdził	dr hab. Jakub Takosoglu, prof. PŚk, Dziekan Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot specjalnościowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr I
	studia niestacjonarne	Semestr I
Wymagania wstępne		
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	3	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	30		15		
	studia niestacjonarne:	18		9		

Politechnika Świętokrzyska
Kielce University of Technology

Projekt „Dostosowanie kształcenia w Politechnice Świętokrzyskiej do potrzeb współczesnej gospodarki”
nr FERS.01.05-IP.08-0234/23

Wydział Mechatroniki
i Budowy Maszyn

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie niektórych działów matematyki, obejmującą elementy matematyki stosowanej, w tym metody matematyczne, niezbędne do rozwiązywania zagadnień związanych z identyfikacją obiektów sterowania.	AiR2_W01
	W02	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie metod opisu obiektów sterowania.	AiR2_W02
	W03	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie identyfikacji obiektów sterowania	AiR2_W03
Umiejętności	U01	Potrafi zastosować metody optymalizacji do rozwiązywania zadań typowych dla automatyki i robotyki, przykładowo do identyfikacji obiektów regulacji.	AiR2_U02
	U02	Potrafi dobrać procedury właściwe dla danego obiektu sterowania i przeprowadzić jego identyfikację z wykorzystaniem odpowiednich środowisk informatycznych.	AiR2_U03
	U03	Potrafi zorganizować i przeprowadzić eksperyment potrzebny do rozwiązania zadania związanego z identyfikacją układów automatyki i robotyki.	AiR2_U09
Kompetencje społeczne	K01	Ma świadomość potrzeby samodzielnego uzupełniania i poszerzania wiedzy z zakresu automatyki i robotyki.	AiR2_K01

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	Wstęp, pojęcia podstawowe. Zadanie identyfikacji obiektów. Metody identyfikacji. Etapy procesu identyfikacji. Algorytmy identyfikacji systemu. Algorytm najmniejszych kwadratów (LS): kryterium identyfikacji, warunek istnienia rozwiązania. Sygnały w procesie identyfikacji. Zakłócenia pomiarowe i ich wpływ na wynik identyfikacji. Klasyfikacja modeli używanych w procesach identyfikacji. Modelowanie matematyczne w zagadnieniach identyfikacji. Parametryczne i nieparametryczne metody identyfikacji. Metody numeryczne w zadaniach identyfikacji. Eliminacja zakłóceń - filtracja. Wyznaczanie odpowiednich sygnałów i ich pochodnych dla potrzeb identyfikacji. Algorytmy identyfikacji on-line.
laboratorium	Identyfikacja parametrów modelu metodą klasyczną. Identyfikacja modeli ze sprzężeniem zwrotnym. Estymacja i weryfikacja parametrów modeli - ARX, ARMAX. Dobór parametrów regulatora PID przy zastosowaniu różnych funkcji celu. Identyfikacja modeli nieliniowych metodą błędu wyjścia (output error). Identyfikacja modeli nieliniowych za pomocą metody odwrotnej (input error). Identyfikacja metodą najmniejszych kwadratów.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X			
W02			X			
W03			X			
U01					X	
U02					X	
U03					X	
K01						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Pozytywne zaliczenie końcowego kolokwium. Uzyskanie co najmniej 50 % punktów.
laboratorium	zaliczenie z oceną	Pozytywne zaliczenie sprawozdań z zajęć. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS														
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka		
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne							
		W	C	L	P	S	W	C	L	P	S			
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	30		15			18		9					h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2		2			2		2					h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	49,0					31,0					h		
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	2,0					1,2					ECTS		
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	26,0					44,0					h		
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	1,0					1,8					ECTS		
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	25,0					25,0					h		

8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,0	1,0	ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75	75	h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS od 25 do 30 godzin obciążenia studenta</i>	3		ECTS

LITERATURA

1. Soderstrom T., Stoica P.: Identyfikacja systemów, PWN, 1997.
2. Maniczak K., Naharski Z.: Komputerowa identyfikacja obiektów dynamicznych, PWN, Warszawa, 1983.
3. Nelles O.: Nonlinear System Identification, Springer Verlag, 2001.
4. Kasprzyk J.: Identyfikacja procesów, WPŚ, 2002, ISBN: 83-7335-077-2.
5. Janiszowski K.: Identyfikacja modeli parametrycznych w przykładach, EXIT, 2002, ISBN: 83-87674-32-X.
6. Królikowski A., Horla D.: Identyfikacja obiektów sterowania: metody dyskretne parametryczne. Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań 2010.
7. Czemplik A.: Modele dynamiki układów fizycznych dla inżynierów: zasady i przykłady konstrukcji modeli dynamicznych obiektów automatyki. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2008.
8. Zimmer A., Englot A.: Identyfikacja obiektów i sygnałów: teoria i praktyka dla użytkowników MATLABA: Politechnika Krakowska, Kraków 2005.
9. Ljung L.: System Identification: A Theory for the User. 2nd ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 1998.

